

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Őrjöngők.

Pécs, 1898. július 8.

Azt hittük eddig, hogy a magyar büntető törvénykönyvnek az a rendelkezése, a mely a király meggyilkolására létrejött szövetséget büntetendőnek mondja, egyszerű utánczása a külföldi büntető törvényeknek, a melyre azonban nálunk szükség nem lehet, mert az ilyen elvetemült cselekmény annyira ellenkezik a magyar népjelleggel, hogy annak előfordulását nálunk egyenesen lehetetlennek tartottuk.

Ebből a büszke öntudatból kiköppenett bennünket az a hír, hogy az ország fővárosában három munkás ember foglalkozott a király felkent személye ellen intézendő merénylet tervével. Első pillanatra hajlandók voltunk ezt a szenzációs eseményt rendőrségi túlbuzgóságnak tulajdonítani, a mely a történelem tanúsága szerint kifogyhatatlan szokott lenni soha komolyan célba sem vett összeesküvések felfedezésében, hogy ezzel lojalitását és nélkülözhetetlenségét bizonyítsa, de hogy itt nem ilyen fontoskodásról van szó, arról meggyőződött bennünket az a körülmény, hogy a gyanúsított emberek ketteje részletes vallomást tett a kárhuzatos tervről.

Elég nagy bűn már az ilyen gyalázatos merénylet gondolata is, vigasztaló azonban mégis némileg a dologban az a körülmény, hogy a gondolat kiviteléhez még ez elvetemült emberek részéről sem történt a legcsekélyebb előkészületi cselekmény sem, maga a terv pedig, eltekintve annak erkölcsi elfajultságától, oly képtelenül ostoba volt, hogy azt siker nem követhette volna még akkor sem, ha a szükséges anyagi eszközök rendelkezésére is állottak volna a tervezőknek.

Három tudatlan munkásnak, ha módjában is állott volna megszerezni az öldöklő anyagot, mi azonban szinte a lehetetlenséggel határosnak tűnik fel, semmi esetre sem sikerülhetett volna azt olyan robbanó eszközzé átalakítani, a mely kívüllők másban is kárt tehetett volna, mert az ilyen bombák gyártásához olyan tech-

nikai ügyesség kívántatik, a milyent a tervezőkben hasztalan keresnénk.

Nem tekinthetjük tehát az egész tervezetést egyébnek, mint holmi korlátolt elme egyszerű megkergülésének, hacsak otrombán kieszelt pénzkicsalási művelet nem akart lenni. Mert az első dolog, a mihez hozzáfogni akartak, a pénzszerzés volt. Buta észjárásukkal arra a gondolatra jutottak, hogy a szocialista apostolkodásáról ismeretes Várkonyi rögtön ki fogja nyitni pénzeszekrényét, ha azt mondják neki, hogy a pénzre a szociális eszme szolgálatában van szükségük. De már annyira nem vitték, hogy ezt a kérelmüket Várkonyi elé terjeszthették volna; pedig hát ki tudja, hogy ha az 500 frtot — ilyen emberek szemében nagy vagyont — kezükhöz kapták volna, vajjon nem-e inkább pálinkára vagy egyéb, könnyen megszereshető földi javakra fordítják-e, mint-hogy dinamitot vegyenek rajta, a mit különben sem kaphattak volna.

De hát tegyük fel, hogy megkergült agyuk komolyan foglalkozott a merénylet gondolatával, mert most az esetleg tervezett pénzkicsalás dugába dőlte feletti szegyenletükben s az önfeláldozó hősiesség nimbusának reményében maguk is merénylet elkövetésének szándékával vádolják magukat. Nos, ha csakugyan nem könnyű pénzszerzési mód, hanem valósággal merénylet gondolata fordult meg buta koponyáikban, kérjük, mi lehetett az ilyen őrjöngő gondolatnak a szülő anyja?

Maga a műveletlenség, a szellemi korlátoltság semmi esetre sem, mert hiszen vannak az országban milliószámra hozzájuk hasonló szellemi színvonalon álló emberek, a kiktől távol áll az ilyen elvetemültségnek még a gondolata is. Ha Muzsik Józsefnek, a tervezőnek vallomását, melylyel a merényletet megokolni akarta, figyelembe vesszük, úgy arra a gondolatra kell jutnunk, hogy Muzsiknak azok a népbolondító eszmék zavarták meg a csöpp esztét, a miket a mi szocialista vándorapostolaink hirdettek szerte-szét az országban.

Muzsik, a saját vallomása szerint,

azért tervezte a merényletet, mert a király nem törődik az ország sorsával, hanem a miniszterekre bizza, akik csak a népet nyuzzák. Nos ez is egyike a szokásos szocialista frázisoknak s így nem csodáljuk, hogy a rendőség a szocialisták közt kereste a tulajdonképeni bünszerzőket s különösen Várkonyit is ludasnak hitte a dologban.

Ez azonban alaptalan feltevésnek bizonyult s mi sem hisszük, hogy a szocialisták olyféle beszédekkel, a mire Muzsik hivatkozik, a király személye ellen akarnák a kedélyeket izgatni, de mivel ez az ő szándékuk nélkül is, mint látjuk, bekövetkezett, kárhuzatnunk kell azt a tűzzel való játszást, melyet a mit népbolondító apostolaink a külföldi szocializmus irodalmából eltanult nagyhangú frázisokkal véghezvisznek.

Kellő előképzettség hiányában maguk sem képesek azokat megemészteni s a nagy társadalom-politikai kérdések mélyére hatolni, közönségük pedig, a melynek holmi könyvekből és röpiratokból meritett tudományukat feltálatják, épenséggel csak a nagy hangot hallja s azt a legképtelenebb ideákkal köti össze. Mert hát azt a szocializmusnak egyetlen komoly uttorője sem rótta fel bűnül a fejedelmeknek, hogy az ország dolgát nem a maguk kénye-kedve szerint, hanem alkotmányos tényezők segítségével intézik. Hisz ha ez bűne volna az uralkodóknak, akkor mit használna a szocializmusnak az általános szavazatjog utján nyerendő befolyás az ország sorsának intézésére?

Az az uralkodó, aki alkotmányos, tehát a többségből vett miniszterekre bizza az ország sorsát, a valódi szocializmusnak eszményképe, mert leginkább megközelíti a nép által választott államfő fogalmát, gáncsolni tehát azért, mert az alkotmányos többség által melléje adott miniszterek utján kormányoz, legkevésbé a szocializmus feladata.

Ha az az alkotmány, a mely a közdolgokat intéző többség alakulását szabályozza, a nemzet nagy többségét kizárja az erre való befolyásból, akkor ennek meg-

Szeiberth Fülöp

(ezelőtt Paczolay és Szeiberth)

szabó-üzlete

a pécsi takarékpénztár új palotájába

(Széchenyi fő-tér) helyzetetett át.

A ti-ztelt megrendelőim eddigi szives pártfogását megköszönve, kérem abban üzletemet továbbra is részesíteni.

Tisztelettel

Szeiberth Fülöp.

változtatására kell törekedni; kárhozzáttni lehet az alkotmányos befolyással bírók szükkeblőségét, ha konokul ellenzik a politikai jogok kiterjesztését, de az uralkodót hibáztatni azért, hogy a tényleg létező törvény által elébe szabott korlátokat egyoldaluan át nem lépi, tiszta örültség, mert akkor egy esetleges szocialista többség figyelembe vétele hasonló joggal lenne neki bűnül felelhető.

Hagyjanak fel tehát azzal az ostoba prédikálással, mely a népsanyargatásért, ha csak közvetve is, a legalkotmányosabb uralkodót teszi felelőssé, mert ez nemcsak örjögökké tesz egyes gonoszlelkű eltévelyedettek, de egyenesen maguk alatt vágják vele a fát.

Ha az az uralkodó Ausztriában nem állott utjába az általános szavazatjognak, mihelyt az ottani alkotmányos többség úgy akarta, nálunk sem fogja ellenezni, ha a mi többségünk hasonló óhajt nyilvánít. Hogy pedig ezt elérhessék, annak nem az a módja, hogy elriaszassák maguktól a választói jognak már birtokában levő összes polgárokat, hanem ellenkezőleg, épen ezek többségét kell ügyüknek megnyerniök. Ezt a célt pedig nem holmi nagyhangu fenyegetésekkel, gyalázkodással s megrettentéssel, hanem bölcs mérséklettel, igazaik higgadt előterjesztésével érhetik csak el.

Hirek.

Pécs, 1898. július 8.

Füredi levél.

Alig mult el a farsang, a mama már megpendítette az eszmét otthon, hogy az idén ha török, ha szakad, de tengeri fürdőre fogunk menni. Eleinte csak óhajtása volt ez a mamának, de később a leghatározottabb követelése lett. Apus nem szólt semmit, mert apus nem szeret a mamával vitatkozni és ragaszkodik a békéhez.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Rózsakertben ülő fogoly.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Az igaz, hogy a foglyokat nem szokás rózsakertbe ültetni, az is igaz, hogy a fogházakba nem szokás rózsakerteket plántálni és mégis ez a cím jut eszembe most.

Eszembe jut most a vakációban az a rég elmúlt szép diákkorom, amidőn a végigizzadt és végigdrukkolt vizsgák után én is pihenhettem két hónapig. Azaz hogy egy-két jócimborám segítségével követtük el a szebbnél-szebb deák-stikliket. Hogy ezeket a stikliket ne követhessem el idehaza, egyik vakációban édesatyám egyik iskolatársammal elküldött hazulról annak szüleihez.

Iskolatársam szülei az ottani fogház áellenében laktak és mi mindennap láttuk a foglyokat hol munkára menni, hol az udvarban sétálni.

Volt a foglyok között egy, aki valami párbajvétség miatt volt államfogságra ítélve. Ez, egy csinos fiatalember — valami gazdag gyárosnak a fia — délutánoként az udvarban lévő padra ült és olvasott, vagy cigarettázott és nézte a járókelőket.

Egyik délutánon három fiatal leányka is sétált az udvarban. (Ezek ugyan nem voltak foglyok, hanem a fogházor leányai és barátai.) Serdülő leánykák voltak, kik még nem rázták le teljesen topánkáikról az iskola porát.

— Az idén Ostendébe megyünk — jelentette ki a mama egyszer ebéd után. No mit szólsz hozzá öregem?

— Semmit — mondta apus. Ha lesz pénz, akkor mentek, ha nem lesz pénz, maradtok.

— Micsoda, te a pénztől teszed függővé, mikor én már a barátnőimnek megígértem, hogy az idén tengeri fürdőre megyünk? Kell lenni pénznek, érted?

— De ha nem lesz?

— Akkor inkább világgá megyek. Ezt érdemeltem meg ugye husz esztendei hűségemért? Ezzel hálalod meg, hogy husz évig dolgoztam, fáradtam, míg a barátnőim báloztak, fürdőztek.

Persze erre megeredt a zápor, amely elől apus rendesen elmenekült. De ez napról-napra megisméltődött. A mamára rá sem tudtunk ösmerni. Egész nap zsörtölődött, az ajtókat csapkodta, az edényt törte-zúzta, a levest elrontotta, a rántást odaégette. Ha apus fekete kávé akart inni, nem kapott. A mama nem ért rá hozatni.

Beláthatja kedves szerkesztő ur, hogy ilyen körülmények közt apus elvesztette a csatát, s a legyőzöthöz méltó alázattal jelentette ki, hogy lesz pénz a fürdőzésre, még ha a föld alól keríti is.

Igy közelgett el lassankint június vége. A gyerekek kikapták a bizonyítványt s mindnyájan vártuk a — pénzt. Apus feje majd megfőtt. Két pár cipőt koptatott el a bankok küszöbein, míg kétszáz forintot ki tudott csikarni valahogy. Ez az összeg azonban édeskevés volt a tengeri fürdőzésre.

Péter-Pál napja is nyakunkra jött már. A mama barátnői már mind künn hűsöltek Harkányban, csak mi voltunk még itthon. E nap délután az apus elutazott. Késő este jött haza.

— No gyerekek — mondta rejtélyesen — holnap már ti is indulhattok . . .

— Tengeri fürdőre?

— Nem fiam, hanem Harkányba. Ma délután künn jártam és kibéreltem a fürdőtől jó messzire egy két szobás lakást.

— Lakhatsz benne magad, én itthon maradok inkább — mondta a mama mérgesen. De a papa csak tovább lelkesült Harkányért.

— Valóságos klimatikus gyógyhely az

Persze, hogy szemet szűrt nekünk diákoknak a három csinos leány. Nem csoda tehát, ha egész délután a fogház előtt maradtunk és megfigyeltük a leánykák minden mozdulatát.

És minden várákozást fölülmuló érdekes dolgot láttunk, sőt a folytatását másnap magától az egyik hősnőtől hallottuk elbeszélni.

Amint a három kis leány a padon ülő fiatal fogolyhoz érkezett, hirtelen megállt, alkalmassal megszólította őket. Mi észrevettük ezt, de oly távol álltunk, hogy a szavakat nem érthettük meg. Siettünk tehát, amennyire lehetett közelebb érni, hogy a beszélgetést mi is hallhassuk. Mire odaértünk, a leánykák már helyet foglaltak az ifju mellett és pedig olyképen, hogy az ifju a leányok közé szorult. Most már oly közel értünk, hogy minden szót jól meghallhattunk.

Kezdte pedig az ifju imigyen:

— Hogy hívják magácskát?

— Rózsika — felelte szemlesütve a fiatal leányka.

— Járt-e ön iskolába?

— Igen, a harmadik polgáriba.

— Remélem, jó bizonyítványa volt?

— Nem buktam meg! — válaszol elpirulva a leányka.

— Hány éves magácska?

— Tizennégy mullottam.

— Van talán már szeret . . .

— Nem, de most már megyek — szól a leányka és föl akar kelni, de az ifju gyengéden visszatartja és így csak ottmarad.

Most hirtelen elhívott leshelyünkről is-

a lakás. Sűrű, lombos fák veszik körül, amelyek reggeltől estig hűs árnyékot adnak. A házat félkör alakú tó veszi körül, amelynek vize vetekszik az Ádria vizével. A fenekét jó darabon már ki is homokoltattam. Olyan lesz annak a fővénye, mint a tengeri fürdőé. Hát még a levegő! Csupa ozon, csupa egészség,

Olyan lelkesen beszélt az apus, hogy a mama is megbékült, s megígérte, hogy oly föltétel alatt kimegy Harkány mellé, ha nem tudja meg senki, hogy mi ott vagyunk. Apus mindent ígért, hogy eleget tehessen a mamának. Megvette az ostendei fürdő leírását, összevásárolta Domjánál az összes tenger-tárgyu képes levelezőlapokat, vett francia nyelvtant, gyorsforralót, kávé és minden szükségest.

Másnap az éjjeli vonattal elutaztunk Ostendébe, illetve Harkányra. Az állomáson nem látott bennünket senki. Kocsit nem fogadtunk, nehogy elárulják rejtekhelyünket. Podgyászainkat magunk cepeltük.

Holdvilágos éjszaka volt. Olyan ábrándozásra csalogató éjszaka, édes szerkesztő ur, amikor azt szeretné az ember, hogy sohase legyen virradat. Mint a cigánykaraván, úgy haladtunk az uton. Elöl ment a papa. Olyan nehéz ládát cipelt, hogy a nyaka másnapra megmeredt. A mama két kezitáskát vitt, én a garabolyokat, a hugom az üvegeket, Pistika pedig a kölcsönkért regény-csomót hozta.

Másfél óráig bandukoltunk, kétszer eltévedtünk, apus lábikrájába belekapaszkodott egy ugató fenevad. A mama görcsöket kapott, a hugom szivdobogást, Pistikát pedig a hideg rázta az ijedségtől, míg végre megérkeztünk.

Kappanovits Péter, az ostendei hotelier, akarom mondani, harkányi házigazda fogadott bennünket.

— De bolondot tettek — mondta a bagóját megsziva — hogy ilyenkor gyűttek.

— Jobb így éjjel, legalább nincs meleg — felelte apus.

— Abba már meg magának van igaza.

Kinyitotta a házat. Alacsony, padolatlan szobákba léptünk. Kopott, mázolt butorok voltak benne, de a mi szemünkben tündérvár lett, mert a fáradságos éjjeli kalandunk után pompásan elaludtunk. Félalomban hallottam hogy apus hizelegve mondja a mamának:

— Látod angyalom, ez az igazi boldogság. Ilyenre vágytam én mindig. Kis házra,

kolatársam édesanyja, ki ozsonnával kínált meg bennünket. Az ozsonna elköltése után ismét a fogház elé mentünk és még mindig ott találtuk az ifjut a rózsakertben, mert így neveztük a leányokat már csak azért is, mert az egyiknek Rózsika volt a neve.

Az ifju most már azt kérdezte Rózsikától:

— Hát engem tudna-e szeretni?

A leányka nem felelt rá, csak fülig pirulva a földre szegezte tekintetét és akaratlanul is engedte, hogy az ifju megfogja a kezét.

De most hirtelen felugrott Rózsika és barátnőit is hívta onnan, mert észrevette arra menő nővérét, ki nem minden irigység nélkül látta hugocskáját a szép ifju mellett ülni, sőt azt is észrevette, hogy a kezét megfogta.

A leánykák tovább sétáltak és legnagyobb örömünkre épen azon hely felé, ahol mi álltunk. Nagy beszélgetésben voltak. Amint közelebb értek, megértettük Rózsika szavát, amint panaszkodott barátnőinek:

— Tudjátok, Mariska, Ilonka, most nem merek ám mindjárt haza menni, mert az a pletykaszájú nővérem bizonyára elmondta édesanyámnak, hogy itt meglátott. Jaj Istenem!

Tegyétek csak ide a kezeteiket (és a két leány Rózsika szívére tette kezét) ugy-e, hogy dobog?! Csak tudnék az éjjel aludni. Oly izgatott vagyok! Bárcsak ne is mentünk volna olyan közel. De most, Isten veletek!

Azzal megcsókolták egymást és Rózsika sietett hazafelé.

lombos fákkal körülvéve, amelyben fészket rakunk.

— Még itt padló sincs — sóhajtott a mama. Rongyos fészkek ez, szegényes viskó.

— Tündérpalota ez, nem viskó — felelte apus — hiszen te vagy benne a tündérr királynő, az én édes kis feleségem, akit husz év után is éppen úgy szeretek, mint . . .

Többet nem hallottam, de álmomban csókolódzó gerlék röpködtek az ágyam körül . . .

Böske.

Napirend 1898. július 9-én.

Naptár: szombat, jul. 9. Róm. kath.: Veronika. — Prot.: Ciril. — Görög-kel.: (jun. 27.) Sámson. — Zsidó: S. Pinchas. — Nap két 3 óra 56 perckor; nyugszik 7 óra 49 perckor. — Hold két 10 óra 20 perckor este; nyugszik 10 óra 54 perckor délelőtt.

Időjárás: hőmérséklet 15 Celsius fok meleg; légnyomás 746. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös idő, helyenként csapadék várható, hosszabb ideig állandóan.

Keresk. Ifjúsági Kaszinó táncvigalma saját helyiségében este 8 órakor.

— **(A kórházi számadások felülvizsgálása.)** A pécsi közkórházban ma dél előtt kezdették meg a vizsgálatot Reisz Gedeon dr. egészségügyi felügyelő és Fliegl Kálmán miniszteri számtanácsos, mint a miniszterium kiküldöttei. Tüzetesen megvizsgálják az egész kórház berendezését, ügykezelését és különösen a számadások vezetését. Ma az egész napot ott töltötték, a kórházi tisztviselők és orvosok kalauzolása mellett. Valószínű, hogy a vizsgálat még holnap is tartani fog és ha fenn a miniszteriumban tájékozva lesznek majd az állapotokról, melyek szükségessé teszik azon kérelmek kedvező elintézését, melyeket a kórházi ügyekben Pécsről már több ízben terjesztettek fel, bizonyára nem fognak azok olyan ridegen elutasítani, mint eddig már több ízben történt.

— **(Kossuth arcképe Kaposvárott.)** Kaposvár közönsége a közgyűlési terem számára megfesteti Kossuth Lajos 1848-iki életnagyságu képét. A kép kivételére 600 frt költséget szavaztak meg s a pályázatot ki is irtak azzal, hogy a kép hat hónap alatt elkészül.

Rózsika sejtelve nem volt alaptalan, mert ugyancsak sokáig nem tudott elaludni; mindig csak az a csinos fiatal ember volt a fejében. Végre mégis elfogta az álom, egy édes álom, mert álmában is ott ült a padon, a fiatal ember mellett. És most álmában ő is bátrabban beszélt. Az ifju kérdésére:

— Hát engem tudna-e szeretni?

Bátran rámondta az — igent.

És az ifju ismét megfogta a kezét, de most már magához vonta és — zsupsz, Rózsika leesett az ágyról. Amint fölveti a szeméit, nővére állt előtte és szigorúan rákiált:

— Már mióta keltelek és nem ébredsz fel, megfogtam tehát a kezedet és lerántottalak az ágyról,

Rózsika könyes szemekkel kelt fel a földről és magában dörmögte:

— Hát még az álmomat is megrontja ez a csunya lány?

De azért másnap délután ismét a rózsás-kertben ült a fiatal ember, a ki, ha ez sokáig tart, kérelmet nyújt be, hogy hosszabbítsák meg államfogságát.

Legalább mi, irigy diákok, így gondoltuk. Hogy azonban megtette-e, nem hallottuk soha.

És most, mikor már meglelt emberek vagyunk, sóhajtvá gondolunk a rózsás-kertben ülő fogolyra s ha tudnók, hogy mi is ilyen rózsás-kertben ülhetjük le az államfogházat, akkor — tizenkét párbajt vívnánk egymás után?!

Mettőr.

tendő. A pályázati ajánlatok folyó évi augusztus 15-ig adandók be Németh József, kaposvári polgármesterhez.

— **(Fürdői élet.)** Uj-Tátrafürednek az idei fürdőszézonban már 669 vendége van. A legújabb kiadott jelentésből látjuk, hogy a klimatikus fürdőhelyet pécsiek is felkeresik, a mennyiben Pécsről ott vannak *Miltényi Miklósné* nővérével *Ratkovics Ilonával* és *Radits Lőrinc* fakereskedő, vejével együtt.

— **(Tűzoltók mulatsága.)** A Zsolnaggyári tűzoltók folyó hó 17-én (vasárnap) az Ujsörgyárban saját pénztáruk alapja javára nyári mulatságot rendeznek. A mulatságon a zenét *Korodi Károly* zenekara és a tűzoltó-zenekar szolgáltatja s lesz confetti szórás és sétahangverseny, este 7 órakor pedig megkezdődik a tánc. Beléptidij személyenkint 20 krajcár. Jegyek előre válthatók *Gyimóthy Gyula* kereskedésében és az egyesületi tagoknál. A mulatság kezdete délután 3 órakor. Kedvezőtlen idő esetén a mulatság egy héttel később tartatik meg.

— **(Közegészségügyi ellenőrzés.)** Rendőrségünk így nyár idején szorgalmasan sorra járja a nyilvános mulatóhelyektől kezdve egész a pálincsboltokig mindama helyeket, melyekben az emberiség élvezni szerető része különféle áru és minőségű italokkal enyhíti így meleg napokban a belső forróságát. Ma épen a pálincsboltokon volt a sor, melyeket sorra vizsgált *Tolnai Vilmos* dr. tisztiorvos, *Selényi Antal* rendőrbiztos kíséretében s a hol hibát tapasztalt, annak rögtön megszüntetéséről intézkedett. A pálincsboltokban célszerű lenne az ily ellenőrző vizsgálatokat minden héten megismételni, mert bizony ezek a legalsóbbfokú »szórakozó« helyek nem sokáig állják ki a tisztaságot, a mi pedig így nyáron közegészségi szempontból elkerülhetetlenül szükséges. Itt ajánljuk mindjárt figyelmébe a rendőrségnek a Nepomuk-utcát, melynek közepén az egész utcán végig a házakból kiöntözött bűzös, piszkos víz árasztja parfümnek épen nem nevezhető illatát szét a levegőbe. Pedig — úgy tudjuk — ebben az utcában van a törvénykezési palota, itt van a posta- és táviráda-épület s a benne lakók is olyan adófizetők, mint a más utcák lakói — lehetne hát erre az utcára is nagyobb gondot fordítani!

— **(Eltűnt asszony.)** *Cséplő Jánosné* szül. *Buda Erzsébet*, kocsolai lakosnő, már napokkal ezelőtt eltávozott hazulról s azóta nem tért vissza. Férje és hozzátartozói bármerre keresték, nem találtak reá s végre is bejelentették eltűnését a hatóságnak, a hol elrendelték az eltűnt asszony nyomozását. Az eltűnt asszony 38 éves, elég jól táplált, teljes erejében levő, barnahaju, kékszémű, kerekarcu nő s mivel semmi oka sem volt, hogy otthagyja otthonát, attól félnek, hogy valami merényletnek esett áldozatul.

— **(Miniszteri köszönet.)** A vallás-és közoktatásügyi miniszter *Varga Alajos* ügyvédnek, Baranyavármegye tiszteletbeli főügyészének, azon alkalmából, hogy a mohácsi állami polgári fiu és leányiskola részére értékes tudományos folyóiratokat adományozott, köszönetét nyilvánította.

— **(A levelezőlapok árának emelése.)** Mult évben fölmerült a terv, hogy a levelezőlapok árát 2 krajcárról 5 fillérre

fogják fölemelni és az elért bevételi többletet bizonyos, a posta-szolgálatban okvetlenül szükséges reformok megvalósítására fordítják. Az áremelésre vonatkozó előmunkálatok már elkészültek, maga az áremelés azonban csakis a kötelező korona-számítás életbeléptekor fog érvénybe lépni.

— **(Zsebelés a piacon.)** Ma dél előtt *Kiszender Jánosné*, rácvárosi lakosnő nagy kár érte a piacon. Valaki kiemelte a zsebéből tizenöt forintot tartalmazó pénztárcáját. Hogy az ügyes zsebtolvaj ki volt, azt nem is gyanítja a kizsebelt asszony, sem pedig a rendőrség, hol a károsult feljelentésére megindították a nyomozást a zsebtolvaj kiletének kipuhatolása végett.

— **(A király konyhái.)** A budai új királyi palota építése már annyira előrehaladt, hogy hozzáfoghattak a szuiterénben a konyhatűzhely berendezéséhez. Ez az egész berendezés hazai gyárakban készül. Az a takaréktűzhely, melyen az udvari ebédek készülnek, 8 méter hosszú és 2000 ember számára lehet rajta főzni; egyes részei légszeszfűtésre vannak berendezve és vízvezetékekkel vannak ellátva. Az a takaréktűzhely, melyen őfelsége ebédjei készülnek, negyedfélméter hosszú, deltafémből való és hazai fayencegyárban készült, festett zománcozott porcellán díszítéssel van borítva. Nemkülönben most építik a főhercegek számára készülő takaréktűzhelyet és a tűzhelyet is, melyen a személyzet ebédje készül. Az egyenlő hőmegosztást előidéző füstvezeték a padozat alatt a pincébe fut le. A takaréktűzhelyek hosszú külföldi tanulmányozás után készültek s e nembem valóságos remek. A négy takaréktűzhely értéke megközelíti a 100.000 frtot. A konyhák és mellékhelyiségek száma negyven.

— **(Elriasztott betörők.)** Az éjjel az Alsó-Makar-utca egyik házába két ismeretlen ember be akart törni. Már leemelték a háznak külső ablaküvegét és épen a belsőt törték be, mikor az udvarban lakók észrevették a zajt és kimentek az udvarra. A sötét, esős éjszakában nem messzire hatott az egyik lakó kezében levő lámpa, de azért annyit mégis láttak, hogy két rongyos csavargó alak futott tova a háztól. Ha a lakók észre nem veszik a zajt, a betörők a szobában háborítatlanul garázdálkodhattak volna, mert nem aludt benne senki. Hogy a betörők kik voltak, most arra kíváncsi a rendőrség. Kíváncsisága azonban, hogy mikor fog kielégítést nyerni: az a jövő idők nagyon bizonytalan kérdése.

— **(Fehér zászló.)** Fehér zászló hirdeti a Király-utca elején, fenn a magasban, hogy a pécsi Torna-egyesület kerti ünnepélye holnapután (vasárnap) lesz a jótékony nőegylet helyiségében. A Torna-Egyesületet sokkal inkább kedveli a közönség, semhogy külön is figyelmébe kellene ajánlanunk a kerti ünnepélyt. Teszszük ezt azonban mégis azért, hogy rámutassunk arra, miszerint az ünnepély az egyesület zászló-alapja javára fordítatik. Közönségünk bizonyára tömeges pártfogásával fogja kitüntetni az ünnepélyt s így hozzájárul ahhoz a szép célhoz, hogy tornászaink minél hamarabb saját zászlóval rendelkezzenek.

— **(Megszökött sikkasztók.)** Két bolgár kertész, *Tanaszkovits Milos* és *Nikolovits Mihály*, a kik dragonai születésűek, Tolna-

megyében több községben megfordultak, de sehol sem tudtak állandó tanyát űtni. Ez aztán arra vitte őket, hogy kompanistákat kerestek maguk mellé, olyanokat, a kik a pénzt adták a kertészethez. Azonban mikor a jövedelem leszámolására került volna a sor, a két jó cimborá összebeszéltek és az egész jövedelemmel kerekét oldották. A károsultak sikkasztásért feljelentették őket a bíróságnak s most folyik a megszökött sikkasztók után a nyomozás.

— **(Az imádság.)** Ájtatos tiszta lelkük vigaszt és reményt merítenek az imádságból, amelyet csendes, nyári éjszakákon elrebegnek az Ég Urához. Alig van ház, amelyben pár nap óta ne fohászkodnának, ne rebegnének sok-sok hittel, buzgósággal imákat. A nagy istenfélésnek a története a következő. Pár héttel ezelőtt valaki sok példányban leirt egy imádságot s azt elküldötte a postán egy-két pécsi asszonykának és leánynak. Az imádság alá határozott vonásokkal a következő figyelmeztetést írta: »Aki ezen imát megkapja, azt nagy szerencse fogja érni, de csak az esetben, ha az imát kilencszer leírja s elküldi különféle házakhoz. Más esetben a szerencse szerencsétlenséggé változik át.« Aki most az imát megkapta, az nem merte figyelmen kívül hagyni a csatolt utasítást. Félt a bekövetkezendő szerencsétlenségtől. Tolla vett s irt s amikor az kilencszer le volt írva, elküldötte azt másik kilenc leány és asszonynak. Azóta már száz és száz példányban repdes a rövid kis imádság a városban és a jövő héten nem lesz senki, aki ilyen imádságot ne kapott volna. A sok-sok szép fiatal asszony és leány most mást sem tesz, mint egész álló nap ír. Nem szólnak senkinek sem a nagy titokról s csupán csak a kicsi ujjacskáikra tapadt tinta-foltok árulják el őket. A levélhordók pedig nem győzik széjjel-hordani a sok-sok illatos levélkét. Jó még, hogy a kezdeményezőnek nem jutott még eszébe, hogy egy tartalmas bibliát vagy imakönyvet küldjön széjjel a fent idézett figyelmeztetéssel a szépeknek.

— **(Tolvaj asszony.)** Kis Mihályné, sárbogárdi napszámosnő összetévesztette az enyém-tied fogalmát és elvette azt, a mi a másé, a munkaadójaé volt. Ezért aztán feljelentették a bíróságnak, a mely megindította ellene az eljárást. Az asszony azonban — úgy látszik — nem bizott az eljárás jó végében, mert minden szó nélkül összepakkolt és a büntetés elől ismeretlen helyre távozott. Most a bíróság elrendelte a körözését s ha valahol megtalálják, még sem kerüli el a büntetést.

— **(A szalmaözeveg.)** A szálló ígék és különösebb elbeszélések kutatóit bizonyára érdekelné fogja, hogy a legtipikusabb nyári alak, a félrevágott kalappal hazárdirozó korhely-szalmaözeveg honnan kapta meglehetősen ismert és illő nevét, a melyhez minden esztendőben a fürdőszézon boldog heteiben szokott hozzájutni. A szalmaözeveg tulajdonképpen svéd eredetű szó. Így hívták a régiek a sik tengeren evező hajósok feleségét; másfelé meg azokat a leányokat hívták szalmaözevegnek, a kiknek mirtuskoszorúja bánatos szerelmek után porba hullott. A középkori humoristák így hívták a kikapós menyecskét, a ki, ha az ura uton volt, egyre vigasztalót keresett. A század elejéig ezt a fogalmat kizárólag a női nemre

alkalmazták s csak utjabban, mióta a fürdőzés annyira lábra kapott, keresztelték el az ott-honhagyott férjet szalmaözevegnek. Azóta e szót oly vidáman kompromittálta a szabadjára eresztett duhaj férjek serege, hogy most már senki le nem veszi róluk azt, hogy ők szalmaözevegnek.

— **(Megvadult lovak.)** Ma délben a Xavér-utcában egy fuvaroskocsi lovai megvadultak és a kocsit, melynek gazdája egyik házban járt bent, elragadták. Órült vágatásban törtettek át a Kaszárnya-utára és itt Szabó Ferenc, hatéves kis fiút elűtötték, olyan szerencsésen azonban, hogy a gyerek semmi súlyosabb sérülést sem szenvedett. A megvadult lovakat csak a szigeti országúton tudták elfogni s bevitték őket a városi majorba. Onnan hajtották el aztán a gazdájuk, a kit most azért, hogy kocsiját az utcán felügyelet nélkül hagyta, kihágás miatt meg fognak büntetni.

— **(Ingyen akart vásárolni.)** Ezt állítja Nagy Jakabné, pellérdi menyecske egy nyil-utcai lakosnőről, a ki ma délelőtt a piacon vett tőle valamit, de nem fizetett érte, hanem fizetés nélkül akart távozni vele. Nagy Jakabné azonban, bár többi vevőivel is el volt foglalva, észrevette és utána futott s éles nyelvvel ugyancsak osztogatta neki a titulusokat, a miért ingyen akart vásárolni. Végre is egy rendőr választotta szét őket s mindkettőjüket a városházára vezette, hogy ott adják elő az igazságukat. Ott sem tudtak azonban köztük igazságot tenni s a bírósághoz utasították őket.

— **(A csillagok járása.)** Gyönyörű fehér fényű csillag ragyog csaknem közvetlenül a fejünk fölött az esti égbolton, a Véga, a Lant csillagzatának fényes, elsőrendű csillaga. Manapság már bizonyosak lehetünk abban, hogy ez a csillag is, mint a többi testvére az égen, tüzes, égő nap, olyan, mint a mienk, csak hogy sokkal ifjabb és tüzesebb. Vannak-e a távoli napnak is bolygói? Ezt a kérdést sokáig nem tudták megfejteni. És ime, ha hozzávesszük azt az égitestet, a melyet Barnard nemrég a világ legnagyobb messzelátójával felfedezett, ma már három bolygóját is ismerjük a Véga csillagnak. Ezek a bolygók természetesen földek, melyek a Végától kapnak fényt, meleget, villágosságot. Vajjon lakott világoknak tekinthetjük-e ezeket a mérhetetlen távolban keringő világokat? Ez ismét oly kérdés, a melyre az örök haladás meg fogja adni valamikor a választ. A Csendes óceán magános szigetcsoportjain, vagy pedig a modern gigantikus gőzösök fedélzetén fogják majd meglátni a legközelebbi gyűrűs napfogyalkozást. A július 18-iki napfogyatkozás láthatóságának határai ugyanis nem terjednek a Nagy óceán végtelen felületén kívül. Ennek a fogyatkozásnak tudományos érdeke nem valami nagy, de azért remek látványt fog nyújtani azoknak, a kik majd szemlélhetik: tudatlan vadaknak, tengerészeknek és gyarmatosoknak. Július 27-ikére egy másik érdekes tünemény megfigyelésére készülnek a csillagászok. A Merkur csillag aznap délelőtt tíz órakor fél másodpercig el fogja takarni az orosz-lán alfa csillagját, vagy mint másképp nevezik, a Regulust. A Merkurt egyáltalában a most következő hetekben esténként oly jól lehet majd látni, mint már évek óta nem látták.

Ismeretes, hogy a Merkur a legnehezebben megfigyelhető bolygók közé tartozik és hogy Copernikusnak meg kellett halnia anélkül, hogy ezt a csillagot valaha látta volna. A Vénus még mindig esti csillag, de már nem látható oly jól, mint az előző hónapban. Ellenben a Mars egyre közeledik; a hónap vége felé éjfélkor kel és azontul egészen reggelig látható. Oppozíciója azonban csak 1899 január 18-án lesz. A többi bolygó közül jól láthatók még a Saturnus, a gyűrűs bolygó a skorpió képeben és Uranusz, mely látszólag a mérleg csillagzatában vesztegel.

— **(Hunnia.)** Ezt a szép nevet két-három nap óta szerfelett sűrűn emlegetik. Az utcán, a kávéházakban, de különösen a trafikokban egyre Hunniáról beszélnek és valljuk meg mindjárt, hogy a beszélgetés vége káromkodásba fullad és boszankodás kíséri. Történt ugyanis, hogy e hónap első napján több új dohány- és cigarettafajtát bocsátottak forgalomba és ezek között kivált egy, melyet Hunnia névre kereszteltek. Dohánylevélbe burkolt cigaretta, azaz, hogy kisebb fajtájú szivar ez, mely szivarszakértők véleménye szerint nagyon jó és darabja csak két krajcár. Az ára továbbra is ilyenek marad, az bizonyos, de hogy jósága is állandó marad-e, az nem bizonyos. Sőt azok, akiknek már többször volt részük új szivarfajtákban, egész határozottsággal azt állítják, hogy a Hunnia is a lehető legrövidebb idő alatt épen olyan rossz lesz, mint bármelyik más két krajcáros szivar. Az első készletet jóra csinálják, hogy csalogassa a közönséget, mert ha egyszer hozzászokott a pipás ember ehhez az új fajtához, el fogja szívni akkor is, ha rosszabb lesz. A legérdekesebb pedig az egész dologban az, hogy a Hunnia már is teljesen elfogyott, pedig ugyancsak keresik most a dohányosok. A trafikokban vagy már nincsen, vagy még nincsen ez az újfajta szivarka és csalódva távoznak mindazok, akik Hunniát keresnek. Szóval: van új szivar és még sincsen. A dohányjövédék is egyre ígéretes, hogy most már naponta új készletekkel fogja ellátni a trafikokat, de épen csak igéri és nincs az az ember, aki csak egy Hunniát is tudna keríteni. Ugy látszik ezuttal a szokottnál korábban lesz a tapasztalt pipások megjósolta ama stádium, amikor egyszerre rosszabb lesz a jó új szivar. Hamar kérjük az újabb milliákat, hadd lássuk, igaz-e a jóslás?

Ha villamvilágítási berendezéseket olcsón, jutányosan és csinos, tartós kivitelben akarunk beszerezni magunknak, ne sajnáljunk fáradságot és tekintsük meg Schönwald Imre buzgó és tevékeny helybeli kereskedőnk nagy szabású villamvilágítási cikkekben raktárát ahol mindennemű tárgyak, nevezetesen: élet nagyságu mű szobor alakok, villany avagy légszeszre berendezve, szalon, ebédlő, fali, villamvilágítási csillárok, állólámpák a leggyönyörűbb és meglepőbb kivitelben, valódi francia gyártmány, továbbá a szebbnél szebb petroleum lámpák, mindennemű kiállításban találhatók. Izzótestek és felszerelések gyári árakban számíttatnak. Mindennemű átalakítások és felszerelések a legjutányosabban eszközöltnék.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Zálogul elvitt gyermek.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. július 8.

Kisirt szemü, fiatal munkásasszony állított ma be a rendőrkapitány szobájába. Látzott rajta, hogy nagy panasa van s mikor belekezdett az elmondásába, a hangját elfojtotta a zokogás.

Csak lassanként tudta elmondani, hogy mi a baja s miért kéri most a rendőrség segítségét.

A fiatal asszonyt — a kit a munka időnek előtte megtört, megvénített — elhagyta az ura. Elhagyta, pedig már évek óta éltek együtt mint férj és feleség; elhagyta, pedig egy öt éves kis lányuk is volt, a kit nagyon, de nagyon szeretett az asszony.

És épen ezért fáj az asszonynak az ura távozása. Nem magáért az uráért, de azért, mert a kislányt is elvitte magával. Elvitte pedig, nem mintha ő is úgy szeretné, mint az anyja, hanem elvitte — zálogul.

Szegény Csittkovics Lászlóné így adja elő ezt a dolgot:

— Mikor a mult szombaton haza jött az ember a munkából, kértem tőle pénzt, de nem adott. Azt mondta, keressek magam. Hiszen kerestem is; egész héten napszámba jártam én is. De hát a mit kerestem, azt is oda kellett néki adnom pálinkára, meg aztán az én keresményemből vettünk neki új ruhát is.

— Hát miért adta oda neki minden keresményét? kérdi a kapitány.

— Mert azzal fenyegetett már a tél óta, hogy itthagya. Én pedig nem akartam, hogy elváljunk és nyomorogtam mellette, a meddig csak tudtam. Hiszen itt volt a kis leányunk is, a kit jövőre már iskolába kellene járatni.

És sirva folytatja tovább:

— De a napokban már elfogyott minden türelmem. Megmondtam neki, hogy vagy a jó utra tér, vagy azt se bánom, ha el is megy a háztól. Hanem akkor minden nélkül mehet, mert a rajtavalóját is az én keresményemből vettük s az ünneplő ruhája, fehérneműi mindmind az enyéme!

— És még sem javult meg?

— Nem az! Ezen a héten megint mindennap tőlem kérte el azt a pár krajcárt, a mit kerestem. Én tegnapelőtt is késő este mentem haza a munkából. Nálam volt a lakásunk kulcsa, mert ő azt mondta, hogy kimegy valahová arató munkát vállalni és nem jön haza, csak holnap. A kis lányomat a házbeliek gondjaira bízam s mikor hazamentem, a kis lány nem volt sehol. A lakók azt mondták, hogy az apja otthon volt délután és elvitte magával. Azt is mondták, hogy káromkodott és azt ígérte, hogy soha felém se néz többé.

Sirva folytatja, egy kis pihenés után, az asszony:

— Elmentem az uram testvééréhez a kaszárnya-utcába. Hogy megnézzem, nincs-e ott a kis leányom? De nem volt ott s ök nem is látták se őt, se az embert egész nap. Én se láttam egyiket sem azóta és sirtam, sirattam otthon a kis lányomat. Tegnap este azután eljött hozzám a sógorasszony és így szolt:

— Hát irt a László. Azazhogy üzent. Otthon van Visontán a szüleinél. Azt üzeni, hogy nem jön többé hozzád vissza, azért hát add ki neki a ruháját és egyéb holmiját, a mi itt van.

— Hát a kis leányom? A leányom hol van!? Sürgettem én.

— A kis leányt elvitte magával zálogba. Azt üzeni, hogy majd csak akkor adja vissza, ha kiadod neki, a mi az övé.

— Hát így volt, tekintetes kapitány ur.

Elhagyott az az ember és elvitte zálogba a kis leányomat!

Fejezi be sirva panaszát az asszony.

— És most persze azt kívánja, hogy adja vissza a gyermekét?

— Azt, azt! Én nem bánom; vigye el a ruháit, vigyen el mindent, a mit akar. Csak a kis leányomat hagyja meg nekem!

— Hát hogy az ura visszajöjjön, azt nem kívánja?

— Ha nem akar, hát maradjon. Elég volt mellette eddig kinlódnom. Majd megleszek én magam is. Csak a kis leányomat adja vissza!

— Jól van, jó asszony. Majd megkeresük a visontai hatóságot, hogy szólítsa fel az urát, hogy küldje vissza a leányt. És maga kiadja neki, a mit kér.

— Igen, igen. Csak vigye, elviheti! Hanem a kis leányomat, azt adja vissza; az az enyém, az anyjé!

És megnyugodva távozik el a kapitánytól az asszony. Előbb odairja a nevét a panasz-jegyzőkönyv alá, melyben el van mondva, hogy az ura ha nem is tér vissza hozzá, azt nem bánja. Azt se bánja, ha elviszi tőle, amit akar. Hanem a zálogul elvitt leányát, azt adja vissza.

És most a rendőrség átír Visontára, hogy keressék ott meg a feleségét elhagyó férjet és mondják meg neki, mitéle panaszt tett ellene az asszony. És vagy jöjjön haza a leánynyal s cserélje ki a zálogban elvitt gyermeket a ruháiért; vagy vigye a kis lányt a hatósághoz, a hová megküldik innen az ingó-bingóságát s majd ott hivatalos asszisztencia mellett ki fogják cserélni a kis leányért, a kit várva vár itthon az édes anyja s számlálgatja az órákat, a napokat, hogy mikor kapja vissza az ura által zálogul elvitt gyermekét?!

Művészet, irodalom.

○ **Mezőgazdasági Káté.** Irta Mika Ottokár. Mint az annyi hasznos dolgot népies modorban ismertető »Falusi Könyvtár« című vállalat 45. füzete jelent meg a Franklin-Társulat kiadásában a »Mezőgazdasági Káté.« A kik a különféle gazdasági ágakban rövid áttekintést kívánnak tenni, azok haszonnal forgathatják Mika ezen kis könyvét. A »Mezőgazdasági Káté« ára füzve 50 kr.

○ **Egy nagyvilági házasság.** A legjobb könyvek című regénytár most megjelent tizenkilencedik kötete az olvasóközönség egyik kedvenc írójának Feuillet Oktávnak regényét adja. Az érdeemes francia mester, a ki nagyuri körökkel nagyon is ismerős, ebben a művében is kedvenc alakjait viszi az olvasók elé. Feuillet minden szeretetreméltósága megnyilatkozik ebben a nem annyira érdekfeszítő, mint inkább bájos részletekben gazdag regényben s hősei és hősnői erősen kimagaslanak a sablonos regényalakok közül. A mű meséje mindvégig leköti a figyelmet; a mit az epizodok sem lankasztanak, mert hát a szerző úgy tud elbeszélni, amint talán egy francia író sem. Az anyák, akik manapság nem igen vannak tisztába azzal, hogy melyik regényt adják felnőtt leányaik kezébe, Feuillet kötetét bizvást olvasó asztalukra tehetik, a mi persze nem azt jelenti, hogy ez a regény nem ifjúsági olvasmány. A francia nagyvilágban előforduló házasságok egyikét festi sok eredetiséggel. A csinos kiállítású kötet ára 50 kr. s úgy a Légrádi testvérek könyvkiadóhivatalában Váci-kör ut 78., mint minden könyvkereskedésben kapható.

Törvénykezés.

§ **Elítelt párbajozók.** A tél folyamán Hanke István és Zelesny Károly joghallgatók valami összeszólközásból kifolyólag kardpárbajt vívtak, a mely alkalommal súlyosabb sérüléseket egyik sem szenvedett ugyan, de az ügyészségnek tudomására jutott a dolog és párbaj vétsége miatt vád alá helyezettek. Ma volt a végtárgyalás ügyükben és Rákossy Imre dr. kir. alügyész hosszabb beszébebe taglalta azt a mindig nagyobb mérveket öltő és a társadalmi életre káros befolyással bíró párbajmániát, mely az újabb időben mindinkább terjed városunkban is. Rámutatott arra, hogy a legtöbb esetben — mint a tárgyalás alatt levő ügynél is — nincs meg az ok sem, a mely a párbajt eléggé szükségessé tette volna és kéri a vádlottakat szigorúan megbüntetni. A vádlottak által előadott védelem után a törvényszék Hanke Istvánt 8 napi, Zelesny Károlyt 14 napi államfogházi elzárásra ítélte, a mely ítéletben a vádlottak megnyugodtak.

§ **Drága kendők.** Löbl Jánosné szatócsnőt egy alkalommal megcsipte Neuwirth Károly boltos, a midőn az üzletből néhány kendőt akart elcsenni. Elvették tőle a lopott kendőket és még egy csomagot is, a mely épen akkor nála volt. Később az asszonynak férje felkereste Neuwirth Károlyt és kérte a feleségétől elvett csomagot s egyuttal megkísérelte az ügynek elintézését hatósági beavatkozás nélkül, a mi azonban nem sikerült és a tolvaj asszony ellen a csendőrséghez feljelentést tettek a károsok.

Mikor ezt Löbl megtudta, újból elment Neuwirthhez és reábirta azt, hogy majd a bűnügyi tárgyalás alkalmával ne lépjen fel panaszosként neje ellen, a mibe az beleegyezett oly feltétel alatt, hogy huszonöt forintot fizet Löbl neki. Az ki is fizette a pénzt, felét azonnal, felét pedig néhány nap múlva s Neuwirth csakugyan nem jelent meg a tárgyalásra kitűzött napon a bíróság előtt, minek következtében Löblné fel is mentetett.

Most azonban Löbl zsarolás miatt panaszolta be Neuwirthet a pécsi kir. törvényszék előtt, azonban a tárgyalás folyamán a fent elmondott tényállás nyervén beigazolást, maga a kir. ügyész is a vádlott felmentését indítványozta.

A törvényszék elfogadta az ügyészi indítványt és felmentette a vádlottat, mit az köszönettel vett tudomásul, míg a magánpanaszos és ügyvédje felebbezést jelentettek be az ítélet ellen.

§ **Megint az adó.** Kis-Harsányban adóbehajtás céljából járt el Szigvárt Béla segédjegyző a községi előljáróság kíséretében és a többek között id. Gasszi Ferencnél is megjelentek, felszólítván, hogy fizessen 1 forint 50 krajcárt, a melylyel iskola-adó fejében tartozik s midőn az vonakodott fizetni, buzát akartak tőle elvinni a követelés fejében.

Ifj. Gasszi Ferenc, a felszólítottak fia, erre atyjával együtt bement a lakásba és az ajtót bezárta, majd, midőn a künn levők azt betörni akarták, kinyitotta ugyan. de kezében egy fejszét emelve lépett ki ezen szavakkal:

»Megálljatok, majd adok én nektek.« Különösen a segédjegyző forgott veszélyben, ki menekült is előre az utcára, de ott felszólította a kisbíró, hogy vegye el a fejszét megtámadójától, mire az dulakodni kezdett Gázzival, de annak atyja segélyére sietett és így nem vehette el tőle a fejszét.

Ma tartott a törvényszék végtárgyalást az ügyben és *Jobst* László ügyvéd védbeszéde után a vádlottak cselekményét vétségnek minősítve ifju Gázzival Ferencet három napi, atyját pedig egy napi fogházbüntetésre ítélte, a mely ítélet a felek megnyugvása következtében jogerőre is emelkedett.

T a n ü g y.

(**Tanférfiak gyermekeinek tandíjmentessége.** Az állami elemi, felső-nép, polgári, közép- és felső-kereskedelmi iskolákban a tanügyi pályán működő szülők, tanítók, tanítónők és tanárok gyermekeinek tandíjmentessége ügyében 1892-ben kiadott rendeletet azzal egészíti ki most a kultuszminister, hogy az idézett rendeletben megnevezett tanítók és tanárok gyermekei, — ha magántanulásuk indokolt és ha jó előmenetelt tanusítanak, — a tandíj fizetése alól szegénységi bizonyítvány bemutatása nélkül abban az esetben is fölmentendők, ha mint magántanulók tesznek vizsgálatot az elemi iskolánál.

Közgazdaság.

□ **Szállítási kedvezmény.** A m. kir. államvasutak, a részes vasutakkal egyetemben, az áruosztályozás V. 6. tétele alá tartozó vasárúknál tetszés szerinti mennyiség feladásánál következő díjtételeket engedélyezték: Herzenburg—Pécs 165.5 kr; Herzenburg—Eszék 207.0 krajcár 100 kgként, mely díjtételek az eddig fennállottaknál 26%-al olcsóbbak és ez év végéig rovatolás útján alkalmazandók.

□ **Mezőgazdasági szeszfőzdek.** A hivatalos lap közli a pénzügyminiszterium fölhívását, amely szerint a fogyasztási adó alá eső szeszfőzdek által egy-egy termelési időszak alatt a kisebbik adótétel mellett termelhető alkohommennyiségnek fölosztásáról szóló 1888. évi XXV. t. cikk 1. és 8. §-ainak rendelkezéséhez képest fölhívhatnak mindazok, akik a folyó évi szeptember hó 1-én kezdődő 1889—99. évi termelési időszakban új mezőgazdasági szeszfőzdet szándékoznak üzembe helyezni s azt kívánják, hogy ez a szeszfőzde a fogyasztási adó kisebbik tétele mellett termelhető alkoholtól megfelelő mennyiségben részesíthessék, hogy ebbeli igényeiket legkésőbbben ez évi augusztus hó 3-ik napjáig bezárólag annál a pénzügyigazgatóságnál, melynek kerületében az illető új mezőgazdasági szeszfőzde fekszik, jelentsék be.

□ **Aratási tudósítás.** Abaligetről írják: Az őszi árpa aratásával már nagyrészt elkészültek a gazdák, a tavaszi aratását a jövő hét elején kezdik; próbacsépléseket is eszközöltek, a hozam 6—7 mmázsa egy kat. holdról. A buza még nem érett meg egészen a kasza alá, de ha az időjárás továbbra is így marad, úgy valószínű, hogy a jövő hét elején már némely gazda hozzálát az aratásához; a termés-kilátások a buzából eléggé kedvezők,

a szemek hibátlanok és így valószínű, hogy a hozam közepes lesz. A rozs ugyan ritka növésű, de mindamellett szép kalászu, a szemek is szép nagyok.

T Á V I R A T O K.

— **A Szász család halottja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Szász Béla*, *Szász Károly* és *Domokos* református püspökök fivére, Kolozsvárt meghalt. Az elhunyt pár év előtt még a kolozsvári *Ferenc-József* egyetem tanáraként működött, azonban megrongált egészsége miatt nyugalmába vonult. Azóta visszavonultan élt Kolozsvárt, soktagu családja környezetében. Halálának híre egész Erdélyben általános részvétet keltett s temetésén, dacára a nyári szezonnak, bizonyára igen sokan fogtak megjelenni. Az elhunyt tagja volt a magyar tudományos akadémiának és a Kisfaludy-társaságnak.

— **Spanyol-amerikai háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Camara* tengernagy hajórajja tegnap este óta Suestól öt mértföldnyire horgonyoz.

Washingtonban *Mac Kinley* elnök aláírta Hawai annexiójára vonatkozólag a határozatot.

Keywestből írják, hogy „*Gassillo*“ spanyol schönert, melyen hadiszerek voltak, Isladepinos közelében elfogták.

A madridi „*Correspondencia*“ táviratot közöl, mely szerint a spanyol csapatok elhagyták Kubát és áttörték az ellenséges vonalat. Az ütközetben állítólag ötvenhat amerikai tiszt elesett, közöttük öt tábornok.

Erzsébet infánsnő Madridból elutazott Franciaországba. A pályaudvaron megjelent elutazásakor *Sagasta* miniszterelnök is.

— **Dreyfus kisért.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisban a radikális, szocialista és revizionista lapok *Cavaignac* hadügyminiszter beszédében formaszertint beállását látják annak, hogy Dreyfust büntetlenül itélték el és a revizió szükségét hangoztatják. A kormánypárti, republikánus és konzervatív lapok szerint az ügy végérvényesen be van fejezve.

— **Az özvegy trónörökösné utazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Stefánia*, özvegy trónörökösné, leányával, *Erzsébet* főhercegnővel, Bécsből Angliába utazott.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —
Bpest, július 8.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, ősze: 8.76; júniusra: —.— — *Tengeri*, júliusra: 4.40; ősze: 5.14. — *Rozs*, ősze: 6.76. — *Zab*, ősze: 5.62.

Az értéktőzsdén az árák a következők: Osztrák hitelrészvény: 358.30. — Magyar hitelrészvény: 392.25 — Államvasut: 357.25.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

1874. óta fennálló

Zongora-, harmonium és pianino-raktár

Goldstein J.

Pécsett, országut 56, (haltérrel szemben)

Legnagyobb választék



Zongora vont hurokkal
Zongora kereszt hurokkal
Zongora öntött kerettel
Zongora vashangolókkal
Zongora kereszt hangfogókkal
Zongora viszhangszeleppel.

Elismerő oklevél Pécs 1888.



5194. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsváradi kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Egry Béla dr. ügyvéd pécsi lakos végrehajthatónak, Rauschenberger Ádám és neje Frank Gertrud (azelőtt Wiegand Jánosné) nádasdi lakosok végrehajtható elleni 123 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtható ügyében a pécsváradi kir. járásbíró területén levő, Nádasd község határában fekvő, a nádasdi 646. betéti 1. sorsz. 124. hrsz. 52. sz. házra, gazdasági épületre és udvarra s 2—23. sorsz. ingatlanokra 1223 frt becsárban, s az u. a. betéti 1. sorsz. 3461. hrsz. szántóra 22 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi szeptember hó 19-ik napján d. e. 10 órakor Nádasd községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 122 frt 30 krt, illetőleg 2 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsváradon, 1898. évi május hó 9-ik napján. A kir. bíróság, mint tlkvi hatóság.

Szikrai Odo
kir. aljárásbíró.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő
berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve
papírmetsző,
sodronyfüző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó
stb. géppel, melyek segélyével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-uteza sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,
papi és ügyvédi nyomtatványok
jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenállók,

kerékpár-jelvényes stb.)

kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak



nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.